CENTRE PARROQUIAL - MOLLET DEL VALLES

SEMBRA

Cal. Lleció Lleó

Ajuntament de
Mollet del Vallès
Arxiu Històric
Municipal

Any IV Desembre 1952 Circular n.° 37

A Mollet i comarca ningú ignora que la

GRANJA POU

és l'establiment que feia falta.

Fins ara era un Bar de primer ordre; avui és ja indiscutiblement, el millor

BAR - RESTAURANT

Confort - Higiene - Preus ajustats - Qualitat - Servei esmerat

Bon tracte i Calefacció ultra moderna

BODES - BATEIGS

PRIMERES COMUNIONS

SALO PER BANQUETS

Almohadillas

y

Mantas Eléctricas

"Daga"

LIBRERIA - OBJETOS ESCRITORIO

Gran surtido en figurines

Francisca Roselló

San Vicente, 6 **MOLLET**

Materiales de Construcción

MATERIALES ROURA del VALLES, S. L.

GRANOLLERS: A. Clavé, 5 - Tel. 401

MOLLET: Jaime I, 66 - Tel. 17

TALLER DE MUEBLES

JOSE NOFRERIAS

Especialidad en toda clase de muebles

Berenguer III, 99 (La Nau) **MOLLET**

CALET

JOSE FORÉS

RECADERO de MARTORELLAS y SAN FAUSTO
(Servicio los Martes y Viernes)

Agencia en BARCELONA
Princesa, 54 - Teléf. 21.44.56

En SAN FAUSTO (Casa Calet)
Teléfono 11 de Mollet

SERVICIO DE AUTO-TAXI A TODAS HORAS

AUTOCARS PULLMAN para EXCURSIONES

LAVADOS EN SECO
MAQUINARIA MODERNA
TEÑIDOS SOLIDOS - LUTOS EN 6 HORAS

Tintorería París

Berenguer III, 104 **Mollet del Vallés**

Tocinería y Ultramarinos

Pedro Fradera

ANTIGUA CASA CABANÉ

A. Guimerá, 1 **Mollet**

Reparación de toda clase de Calzado

Ramón Coll

Berenguer III, 162 **Mollet**

Lampistería y Electricidad

Joaquín Guasch

Jaime I, 65 **Mollet**

Forn de Sant Vicenç

Es complau en desitjar-vos uns dies de crescudes Felicitats amb motiu de les properes festes, oferint-vos els seus serveis de

Confitería - Fleca - Queviures

SERVEI A DOMICILI

Barcelona, 9 Telèfon 123

GRANOS
ABONOS

Emilio Rebull Borrás

DISTRIBUIDOR DE:

Leche Condensada Marinette
Jabón (80) Camacho
Lejía Guerrero
y otros

AUTORIZADO PARA LA VENTA DE AZUCAR

Jaime I, 1 - Teléf. 90 y 102
MOLLET

Le recomienda compre su reloj en nuestros establecimientos, donde se le servirá una buena marca bajo nuestra experiencia profesional.

BUEN SURTIDO DE MODELOS Y MARCAS

FOTOGRAFIA

J. COMA

Cayetano Ventalló, 4 *Mollet*

El calzado de confianza y a buen precio lo encontrará en

CALZADOS «RAMBLA»

Berenguer III, 42 (frente Ateneo)
Teléfono 133 - Mollet

CARPINTERIA MECANICA

Ribas y Cerezo

Avda. Caídos, 62 Mollet

COMESTIBLES Y FRUTAS

GRAN SURTIDO DE VINOS Y LICORES DE TODAS MARCAS

JOSE BONET

BERENGUER III, 156 MOLLET DEL VALLES

Paja - Alfalfa - Forrajes - Piensos - Abonos

Manuel Codina

Dr. Luis Durán, 48 y 50 - Teléfono 99 *Mollet del Vallés*

Droguería y Perfumería

«La Flor»

PLAZA DEL CAUDILLO, 1 - MOLLET

CONFITERIA PASTELERIA

GIRALT

Especialidad en Pastas secas de todas clases

Turrones de fabricación propia

Avda. de los Caídos, 70 Mollet

REYES

Paraguas Lidia

Escogido surtido para señoras, señoritas, caballeros, niñas y niños

TALLER DE CONFECCION Y REPARACION

JAIME I, 82 *MOLLET*

TALLER MECANICO

FABRICACION DE JUGUETES

JOSE BUCH

Avenida Calderó, 12 y 14 Mollet

Fábrica de Harinas

HIJOS DE MORETÓ, S. A.

Teléfono 16 - MOLLET

DESPACHO:

Vía Layetana, 32, 2.° - Teléfono 22. 35. 69

BARCELONA

Lonja mesa n.° 6

Tejidos - Novedades - Confecciones

Géneros de punto

Casa Barcala

Berenguer III, 34 MOLLET

VITAL SEGURO, C. A.

REPRESENTANTE:

Domingo Creus

Venta de artículos a plazos

Torras y Bages, 17 MOLLET

PATATAS para SIEMBRA

ISERN

Teléfono 103 MOLLET

RESERVADO

CARPINTERIA MECANICA
Y DE OBRAS

Antonio Girabent

Dr. Luís Durán, 47 - Teléfono 81

MOLLET

Harinas Serra, S. A.

BARCELONA

LONJA MESA NUM. 33

LAMPARAS - BATERIA DE COCINA
MATERIAL ELECTRICO - VAJILLAS

JOSE SEGURA

Berenguer III, 11 Mollet

Tocinería *Comestibles*

Pedro Rabasó

Jaime I, 170 Mollet

PANADERIA

Vicenta Tura

BERENGUER III, 41 MOLLET

Reparación de Calzado

JUAN COT

Balmes, 3 (frente Rambla)
Mollet

CENTRO PARROQUIAL
MOLLET DEL VALLES

SEMBRA

Circular n.° 37 — 25 de Desembre de 1952

A tots, bon Nadal i felices festes

No és cap fórmula protocolària la que emprem, per a fer arribar a totes les llars, el desig i anhel d'un bon Nadal i felices Festes, per mitjà del nostre portantveu: SEMBRA.

Es una cosa consubstancial a la nostra moral i a la nostra doctrina.

La nostra tasca és agermanar, unir, acoblar, en una paraula, portar un reflex d'aquella llum del Pessebre i una mica de tast d'aquella pau, anunciada pels àngels, a tots els homes de bona voluntat.

Podeu comptar, doncs, com surt del fons del nostre cor aquesta pregària tan cèlica i cristiana: ¡Que Déu us dó bones Festes de Nadal i Any Nou!

SEMBRA i el nostre CENTRE PARROQUIAL, conscient de la seva labor, va sembrant i pidolant al Jesuset, just nascut, que la seva llavor arreli profundament en el cor de tots els seus socis i a tots els Molletencs, a fi de que sigui una vivent realitat la germanor i pau que ens vé a portar l'Infant diví.

SUMARI

Nadal — Rvd. Josep Estevadeordal, Pvre.
Mollet y el Centro Parroquial — José Vilá
La Nit de Nadal — Rvd. Antoni Briva, Pvre.
Reflexions en aquest Nadal — Dr. Jaume Vilaseca
Ja tenim ben prop un altre Nadal — Jaume Ribas
Hi han importacions... — «Josep de la Tosca»
Un episodi de la Pineda Fosca — V. Plantada Fonolleda
Els 300 primers anys de l'Història de Mollet del Vallès — Josep M.ª Suñé
Homes de Mollet — Martí Pou
Un any de pessebrisme — Josep M.ª Parera
Deportistes Molletans — Joan Codina
Sección deportiva — Juan Mora

i les acostumades seccions **D'altres temps - Dates i dites - Vida litúrgica - Vida del Centre - Noticiari local**

Nadal

No sabem concebre que pugui haver-hi un esperit, qualsevol, tan mesquí que no senti la frisança del Nadal.

El vint-i-cinc de desembre és una data que no hi ha ningú —per pervers que sigui— que no sàpiga que va lligada amb un aconteixement històric, el més trascendental de la Humanitat: el naixement del diví Infant en el pessebre de Betlem.

Fa prop de vint segles i el seu record és tan viu — més encara — que no pas el dia que esdevingué.

¡Oidà que així és! Llavors eren uns pastorets que, a l'avís de l'àngel, acudiren a la coveta per a adorar al nadó; avui, son multituts que, encaputxades, amb les samarres d'hivern, acudeixen joioses a la missa del Gall. Llavors, en un pessebre, nasqué el Crist-Infant de les puríssimes i virginals entranyes de Maria; avui, neix damunt de l'altar de mils temples amb les paraules misterioses del sacerdot.

Avui —com ahir— sota la volta immensa del firmament, amb el parpelleig de l'estelada, el piu, piu de l'ocellada i el rou fred de la vesprada, esclata, triomfant, amb salmòdies angèliques i humanes, el Clavell vermell de sang que ha d'injectar nova saba a aquella Humanitat desangrada pel vici i la corrupció.

Quin cor empedreït no rondinarà una cançó apresa en l'infància? Quin home — ferreny i tot — no dulcificarà la seva llar amb l'expressió riallera d'un Nadal de gaubança?

Tot el món sent l'influència d'aquest brot d'olivera que Déu envià als homes de bona voluntad. ¡Oh nit tranquila! ¡Oh nit Santa!

Aquest diví Nadó — Rei de la glòria — penetrarà dins de la humanitat, en les nacions, en les famílies, en els cors per a portar-los aquell bocí, tan esperat, de redempció.

«Plau-nos recordar ací les dates exactes del Naixement de Crist per a constatar el fet històric:

En l'any 5.199, després de la creació del Món;
En l'any 2.759, després del diluvi;
En l'any 2.015, després del naixement d'Abraham;
En l'any 1.510, després de la sortida del poble d'Israel d'Egipte;
En l'any 1.032, després d'ésser ungit rei David;
En la 65 setmana, segons la profecia de Daniel;
En l'Olimpiada 194;
En l'any 752, després de la fundació de Roma;
En l'any 42 de l'Imperi de César Octavià August, que establí la pau de tot el món;
En la sexta època del món:

Jesucrist, Déu etern i Fill de l'Etern Pare, volguent consagrar el món amb el seu piadosíssim Adveniment, havent estat concebut per l'Esperit Sant, i havent transcorregut nou mesos després de la seva Concepció, fet home, neix de la Verge Maria, a Betlem de Judà: Naixement de Nostre Senyor Jesucrist segons la carn».

Amb la mateixa senzillesa, humilitat i sinceritat dels pastors adorem, besem i estimem aquest diví Infant que ha vingut al món per a redimir-nos.

MN. JOSEP ESTEVADEORDAL

D'altres temps

«Per Nadal y Sant Esteva hi hagué ofici solemne cantantse entre las cançons pròpias del dia lo Tanpatantam del senyor Mateu.

La societat «Concordia» feu los Pastorets».

(XII-1896)

«En els primers dias d'aqueix mes baixà lo termometre un grau sota zero. Ara estem de 8° a 12° a sobre. Disfrutem d'una temperatura impròpia del temps que som.

Segons es diu lo dia de Nadal la societat la «Concordia» possarà en escena lo drama català en tres actas escrit per lo senyor Berna Lagalina que era behí d'aquí. Confiem que tindrà bon éxit atés que ell mateix farà de director i actor.

També corre la veu de que el coro cantarà las matinas.»

(XII-1897)

«Las conversas generals del diumenge 19 del corrent foren sobre lo cambi d'encarrechs entre els individus que constitueixen nostra Ajuntament. Ara l'Arcalda i Tinent d'Arcalda son respectivament els industrials senyors Isidro Llargués y Narcís Santamaria.»

(XII-1897)

Mollet y el Centro Parroquial

Que tenemos en Mollet un Centro Parroquial es cosa archisabida. Lo que quizás no es de general conocimiento, es la finalidad de este Centro y los propósitos y anhelos de sus dirigentes.

Nuestra finalidad es transparente como el más límpido cristal, queremos que nuestro Centro sea un lugar de sana expansión y divertimiento para todos los católicos y la Casa acogedora que sepa atraer a todos los molletenses para poderles llevar por la senda del Bien y abrir sus ojos a la Luz de la verdadera Fe.

Vista nuestra finalidad quiero exponer nuestros propósitos: Queremos un Centro Parroquial, grande, muy grande, que tenga todas las Secciones, Piadosas, Culturales y Deportivas, que sea necesaria para que cada molletense que se acerque a él, encuentre una faceta que sea de su agrado, que nadie pueda decir que en nuestro Centro se aburre. Queremos que todo Mollet venga y conozca nuestro Centro, el cual debe dar siempre un ejemplo constante de fraternal armonía y sus asiduos, con espíritu de sacrificio, con verdadero amor al prójimo, todos juntos, debemos laborar, sin dejarnos dominar por materialismos siempre despreciables, para lograr el fin que nos proponemos, o sea, seguir y hacer que sigan la doctrina de Cristo para la mutua salvación de nuestras almas.

Quien lea lo que antecede seguramente se preguntará, ¿Con qué cuentan para llevar a la realidad semejantes proyectos?

Nuestros recursos económicos son escasos. Hasta ahora nuestra principal fuente de ingresos ha sido el teatro. A todos los abnegados artistas y colaboradores que en él trabajan, deseamos hacer llegar el profundo agradecimiento que sentimos todos los católicos, por ser ellos el más firme puntal de la economía de nuestro Centro Parroquial y los propagadores del buen teatro en nuestra villa, artística y moralmente hablando.

Nuestro magnífico Ayuntamiento también contribuye con una subvención anual que alivia un poco nuestra siempre delicada situación pecuniaria, lo que agradecemos sinceramente.

Los señores socios también, con sus cuotas mensuales, nos prestan una valiosa ayuda. Nuestras gracias más expresivas para ellos, pero quisiéramos pedirles un favor en beneficio de todos. Que sepan insistir cerca de sus amistades para que se inscriban socios. Hay muchos católicos que no lo son, cuando debieran serlo todos. El Centro Parroquial es y ha de ser la Casa de todo buen católico, y ¿quién es que no ayuda al sostén de su casa?

Y contamos más que nada para llevar adelante nuestras aspiraciones, con nuestra Fe, que nos garantiza la protección divina — que hasta ahora no nos ha faltado —, y con la dirección eficaz que nos den los Reverendos señores Cura Regente y Vicario, que con la valiosa ayuda de Mosén José Estevadeordal — que queda de una manera permanente entre nosotros —, no hay duda lucharán también para la consecución de nuestro esforzado empeño.

Contamos también con la ayuda eficaz que nos pueden prestar, en todos los sentidos, nuestras Autoridades, que no pueden ver sino con gratitud nuestros esfuerzos para elevar el nivel espiritual y cultural de los habitantes de nuestra villa.

Y contamos, en fin, con la colaboración de todos los molletenses que, verdaderos amantes de esta localidad, deseen que ésta se supere a sí misma y logre ser el espejo en que puedan mirarse todas las que la rodean.

Pedimos la colaboración de todos, pero una colaboración limpia, sin egoísmos, ni envidias. El Centro Parroquial no va a hacer la competencia a nadie. El Centro Parroquial va a la conquista de Mollet para Cristo, para lograr que un día Mollet entero entone sincera y fervorosamente el «Gloria a Dios en las alturas y Paz a los hombres de buena voluntad», que angelicales voces hicieron resonar, hace cerca de 2000 años, en el venturoso día de la Natividad del Señor.

José Vilá

Vida litúrgica

L'ESCOLANIA. — Sembla que pot donar-se com a data segura l'inauguració de la simpàtica Escolania el dia de Sant Vicenç, Patró de la Parròquia i de la nostra Escolania. Les mares tenen la paraula si tenen les sotanes i sobrepelliços enllestits. Creiem, no obstant, que així serà.

SANT NOVENARI D'ANIMES. — En la nostra Parròquia s'ha cellebrat el tradicional Novenari a favor de les ànimes del nostres difunts, amb predicació extraordinària. A pesar del vent i del fred assistia un gran nombre de fidels, àvids de la paraula de Déu, i que va ésser coronat amb una esplèndida comunió general el dia de la Immaculada i gran profusió de comunions particulars. Lloat sigui el Senyor!

CONFERENCIES MORALS.—Durant el Sant Novenari el predicador Rvd. Josep Estevadeordal va donar una conferència per joves i homes en el Centre Parroquial i altra a les esposes i mares de família a la Parròquia, les quals foren molt concorregudes.

FESTA DE LA PURISSIMA. — Amb gran esplendor l'Associació de Filles de Maria de la Parròquia, celebrà la festa de la seva Patrona, amb comunió general, molt concorreguda, i ofici amb sermó del mateix orador sagrat del Novenari. A la tarda rosari, trissagi i besamans a la Verge.

CATECISME PARROQUIAL. — Son en nombre de 220 els infants que assisteixen al Catecisme, no obstant, no estem pas gens contents. Fins arribar als 600 no podem parar. ¡Pares i mares, recordeu la vostra obligació de portar els vostres infants al Catecisme!

UNA VISITA AL SANTISSIM. — ¡Quants catòlics viuen descuidats de fer una visita, encara que curta, al bon Jesús Sagramentat, quan surten del seu treball! El bon Jesús us espera.

La nit de Nadal

Què tindrà aquesta nit tan freda, que ens escalfa tant el cor? Es una nit d'alegria, de cançons, de barrejar somriures amb oracions! Es una nit de tendresa sentida per tothom...

No podia ésser d'altra manera! Aquell goig que és flaire en la casa pairal que rodeja el misteri d'una nova vida, a la família, s'ha apoderat de tothom. I tot el món s'agenolla al peu d'un pessebre amb la galta humida per l'alegria de veure nascut... al bon Déu!

Aquella alegria tinguda per la Verge Mare i Sant Josep, ressona en cada cor amb una intensitat immensa, capaç de reventar tota duresa. Aquella alegria viscuda pobrement per una Donzella i un Fuster s'ha escampat per tot el món, com s'escampa el perfum d'una flor, l'harmonia d'una cançó en un paratge desert, les onades viatgeres del mar...

Per això no sabem quin nom donar-li al nostre goig. Sentim que els nostres ulls llueixen amb una intensitat desacostumada, que el nostre cor batega a un compàs estrany, que la nostra ànima té ganes de cantar

«com si tingués al pit una pomera
amb totes les branques guarnides d'ocells».

Sentim que els nostres ulls tenen ganes de plorar de tant contents, que el nostre cor està trist de tant alegre, que els nostres llavis no saben què dir perquè sembla que no encerten trobar la paraula o la tonada... Sentim que estimem més als de casa, que estimem més el nostre poble, que estimem més a tot el món...

I ens preguntem, per què? Es que ens venç la força immensa de la nit de Nadal. Se'ns ha apoderat els sentiments de Maria i Josep i el Jesuset, viscuts en la cova de Betlem. I aquests sentiments són divins, capaços de vèncer tota fredor.

Alegria del meu Nadal del 1951! L'església de Mollet plena de gom a gom! Totes les fesomies parlant-me d'aquests sentiments estranys! Jo, en un recó de l'església, dialogant amb els cors! El cançoneret de Nadal omplint les espaioses naus amb regust de cançons de bressol! Alegria inoblidable!

Mes, tristesa profunda! Encara hi havia molletans que no posaren els peus a la parròquia! Encara n'hi havien que no sentiren l'encís d'aquesta nit! Molts encara no deixaren el tros de pa i el porró blaucel del rabadà per anar cap a Betlem.

Es repetirà aquest any? Escolteu al poeta:

I si tot l'any la mesquinesa ens fibla,
i l'orgull de la nostra soletat,
almenys aquesta nit fem el possible
per ésser homes de bona voluntat!

Ressonarà en el cor de tots els molletans el Nadal de 1952?

Mn. Antoni Briva, Pvre.

Mn. Antoni estima i enyora Mollet. Ha volgut correspondre gentilment a la nostra petició d'un article enviant-nos el que precedeix, ple de nostàlgia vers Mollet. Des de SEMBRA li agraïm sincerament ensems que esperem collabori igualment en quantes ocasions es presentin per bé d'aquest Mollet per el que ell tant treballà i que tant també el recorda.

Reflexions en aquest Nadal

Què diré em pregunto jo en aquestes festes tan solemnes aquest any per aquest número de SEMBRA, el petit portantveu catòlic de Mollet?

I com rosada germinadora penso en els grans fruïts del Congrés Eucarístic d'aquest any. Es té d'obrir el cor de bat a bat, proclamar la satisfacció enorme de veure que nostre senyor Bisbe per Roma, millor dit per S. S. Pius XII que Déu ens conservi molts anys, ha estat elevat a la dignitat d'Arquebisbe. Tots els molletans catòlics gosem de satisfacció en aquest nomenament. Per tant, encara que sembli estem aparentment apartats del cor de la diòcesis, vibrem amb ella. En el món catòlic no hi han distàncies; tot és unitat i gairebé no hi han espais. Que és bonic això!

No veieu els fruits en el nostre Mollet en lo que va d'any, com l'activitat en el Centre en les diferentes branques es mou amb més espontaneitat, sens encarcarament i amb un fí determinat?

Ens ha arribat l'hora de poguer dir ben alt que creiem que ens retrobarem tots en aquest exponent d'unitat que és la Religió Catòlica. En particular podem dir i es autèntic que es fa una labor d'apostolat com no s'havia fet en molts anys: Conferències a joves, a noies, a casats, a mares; catecisme per nens i per adults, en una paraula, és la veu de Déu que passa per el nostre poble, és Jesús que passa per Mollet, com es cansà de repetir Mn. Estevadeordal al Novenari.

Molta cura! Vigilem! Quantes vegades voldriem escoltar la paraula de Déu i no podem. Aprofitemnos tots, doncs d'aquestes veritats cristianes i eternes que vos estàn dessenvolupant els sacerdots del nostre poble.

No crec que hi hagi algú que pugui dir que la Religió es mentida, però si algú es mou dins l'indiferència li podem recordar que homes molt savis eren, son i seran catòlics, i creiem que la Religió no és cosa d'oligofrènics ni de neurastènics sinó d'homes que busquen la perfecció a la terra en benefici propi i del pròxim.

L'home, de la mateixa manera que per sobreviure té d'aspirar oxígen, aquest mateix home, si vol treure's l'angoixa, la pena, l'ironia i el malestar intern no té més remei que abaixar-se a beure a les fonts del que tot és caritat, amor i equilibri sens necessitat de ficció sinó d'autenticitat.

Apa doncs, molletà aníma't, collabora amb nosaltres que t'esperem.Creu- me, la veritat de la religió no es nota sols aspirant l'aroma de l'incens, sinó vivint-la, practicant-la, deixant-se agafar totalment, plenament per ella.

Creieu molletans que l'història no es altra cosa que el conflicte de dos ciutats la de Satàn amb les arts de la guerra entregada a la corrupció i a la impietat que mereix la comdemnació de tots per lo cruel i desconeix tot lo que és sant i pur, i la de Déu que no es més que una ciutat senzilla quin destí lo mateix que els fonaments els tenim a la eternitat.

Per tant la realitat no és més que la lluita de dues morals, una natural i l'altra sobrenatural, dues filosofies, una racional i l'altra revelada; dues institucions, una del món i l'altra de l'església.

El drama de l'història s'acabarà amb l'últim acte. Els justos seguiràn a Crist i els no creients seràn llençats al foc etern. Les dues ciutats acabaràn dividides en la seva existència, emportant-se cada una la pròpia recompensa.

I per acabar m'agradarà que recordem que Peter Wust gran com a filòsof i com a creient en aquella despedida que va fer als seus alumnes a l'Universitat de Münster, sabent que tenia un càncer, que anava de cara a la mort i per tant a l'hora de la veritat, els digué: Si em pregunteu ara, abans no m'en vagi i per sempre, si sé d'alguna clau màgica que ens pugui obrir les portes de la Saviesa, vos diré: Sí, però no és la reflexió, com suposarieu que vos diria siguent, jo filòsof. sinó l' *oració*.

L'oració, com entrega total, ens fa serens i al mateix temps infantils. L'oració és el senyal específic de l'esperit humil. Les grans coses de l'existència seran donades a aquell que prega...

DR. JAUME VILASECA

Ja tenim ben prop un altre Nadal

Beneïda festa, la més celebrada de totes, en la qual, grans i petits, esperem amb una illusió molt diferent de qualsevol altra commemoració.

Els que ja som d'una edat avançada, ens vé a la memòria, amb record dolç i tendre, aquelles cançonetes nadalenques que ens ensenyaven a l'escola; durant l'any, poques vegades ens acudeixen als nostres llavis, però, al apropar-se de nou, broten del nostre cor, cuidadosament, guardades; les meditem, i recordant-les, sentim altre cop renéixer un dels millors records d'infantesa.

Després la nit de Nadal! Aquell Jesuset, que tal com ens explicaven, el veiem en la nit freda plorant i jugant amb ses manetes, agegudet en aquell pobre pessebre amb la Verge i sant Josep pendents, amb dolça mirada, del més petit moviment del Fill de Déu fet home!

Aquella Missa del Gall, que al recordar-la, ara que ja som homes fets, ens sembla més pietosa que les altres que assistim, voltejada d'aquella fredor propia del temps, però que ens recorda el gran aconteixement, amb l'inocència d'un ser, que encara no ha topat amb la realitat de la vida.

I perquè no! Aquell dinar de Nadal amb els corresponents turrons, neules, etc. que fan les delícies de tots; amb l'emoció de llegir la felicitació, que secretament s'ha guardat, esperant el moment oportú.

Beneïts sí, aquests records que la festa de Nadal ens porta, que ens fa tornar infants i que com ells, l'ànima s'ens omple de bons desigs i propósits generosos, vers els humils, els humils vers el superiors, condescendents amb el menuts... Beneït, sí, el bon Jesuset, que al commemorar el seu neixement en el portal de Betlem, ens concedeix aquestes gràcies, de volguer tornar a ser bons, per major glòria seva.

JAUME RIBAS

PER SANT VICENÇ INAUGUREM L'ESCOLANIA

No és una cosa més, sinó una cosa bella la que —si Déu plau— el dia 22 de gener, Festa del nostre Patró Sant Vicenç, presentarà l'inauguració de la nostra Escolania Parroquial que té per Patró el mateix Sant Vicenç.

Serà una realitat aquell somni que fa tres mesos teniem al acoblar aquell esfol d'infants que, dia darrera dia, hem anat cisellant amb veritable constància i tenacitat.

Es d'esperar que Mollet sabrà veure en aquells infants, no uns noiets més, sinó una plasmació dels joves del demà que, pujats a l'escalf de la Parròquia, serà l'autèntica llavor i esplet espiritual i moral del nostre poble.

Hi han importacions que no ens importen

D'uns quants anys ençà es va notant en la nostr ciutat comptal —irradiant en alguns pobles importants— la dèria d'importar de l'extranger costums que, si a ells els fa feliços, a nosaltres —no solament no ens diuen res— sinó que ens molesten.

Som tan aficionat a la còpia de les coses que venen de fóra —està molt més be i fa més xic— que sense volguer —per ignorància— fem el ridícul.

Allò de qui «cada terra fa sa guerra» és d'una filosofia aplastant. Y nosaltres mai serem americans, ni els americans espanyols.

Creiem, així i tot, que hi ha coses que ens plasquin i ens les adaptem, com ells ho fan de nosaltres. Lo que es inconcebible és que volguem importar tradicions seves, molt més inferiors i de mal gust que les nostres, tenint la pruïja de substiuir-les.

Hi ha coses que si no les palpessim no les creuríem.

Heu vist una tradició més bella, encisadora i contundent que la de construir un pessebre en les nostres llars? Voleu una poesia més formosa que la molsa, les muntanyes, rius, verdes pastures, llacs de cristall on s'hi aclofen les oques, arbustes i demés... Tot per anar a parar a una coveta, coberta de terenyines, on hi reposen el bou i la mula que escalfen al diví Infantó guardat per Josep i Maria?

L'època nadalenca és la fruició dels grans i l'alegria dels infants. Damunt d'una taula cada llar improvisa el seu naixement i el seu pessebre. Aquell rajolí d'aigua que salta d'un dipòsit amagat de molsa i que esquitxa tot l'herba; aquells rocs cantelluts que simulen talment muntanyes escarpades; aquella posta de sol que hem buscat amb una bombeta coberta de paper de color vermell, etc. què voleu més encisador i cosa que penetri més pregonament al cor dels infants i també dels grans? Es la manera més espiritual per a comprendre el gran misteri de Nadal.

No obstant, avui, contemplem com, ridículament, posen en els mostradors aquell arbre que res significa i el «carnestoltes» del Papà Noël que a nosaltres ens fa riure, per no dir llàstima.

Costums pagonitzades i que no tenen cap atractiu ni bellesa —no ja espiritual— ni inclús artística.

El sol fet de volguer introduir una costum, que per nosaltres no te cap significat ni religiós ni pàtri, hem de constituir-nos uns detractors d'aquesta idea ridícula i aixafar-la, construïnt el nostre pessebre a cada llar, mal sigui només, una coveta amb el seu Nadó.

JOSEP DE LA TOSCA

Homes de Mollet

En Vicenç Plantada i Fonolleda

De tots els nostres volguts socis i llegidors es coneguda la Secció que amb el títol «D'altres temps» ve publicant SEMBRA dés dels seus primers números.

Creiem que aquestes petites notes son esperades i llegides per tots, i que en cada número de nostra circular no deu ni pot mancar-hi un petit resum de les activitats dels nostres avantpassats, ja que al llegir els fets que anys enrera es desenvolupaven a la nostra vila, no dubtem que un petit somrís es dibuixa en les cares dels llegidors, somrís que no té res de burla, sino que és una barreja de romanticisme i extranyesa al fer la comparació de l'evolució feta per el poble de Mollet de finals del segle XIX a la vila dels nostres dies.

Lo que tal volta molts no saben, es que, gràcies al gran amor que sentí per el seu petit poble de Mollet en Vicens Plantada i Fonolleda, podem ara conéixer bona part dels fets, costums i vida d'aleshores, de la nostra vila.

En Vicens Plantada i Fonolleda nasqué a Mollet l'any 1839, cursà estudis a l'Universitat de Barcelona i de Saragossa on obtingué el títol de veterinari, carrera que exercí a Mollet junt amb la de mestre d'escola.

Tota la seva vida fou d'una activitat contínua. Dins la vida local formà part com a conseller en diferents periódes, de l'Ajuntament, vocal de la Junta d'Obra de la Parróquia, President del Centre Català, etc., etc. Però no sols les seves activitats les empleà dins els termes locals, ja que procurà, sens planyes un moment, que Mollet i els seus productes siguessin coneguts arreu, fins hi tot més enllà de les nostres fronteres.

L'any 1898, Mollet participà en l'Exposició Fira-Concurs Agrícola, que durant la primavera es celebrà a la ciutat de Barcelona, on foren presentats grans, llavors, plantes, teixits, orbustos, i altres productes de la terra; ocupant un lloc d'exposició de 1'85 metres d'ample per 0'80 metres de fons. Durant els dies de la Festa Major d'estiu del mateix any foren exposats al públic de Mollet, els diplomes amb que fou premiada la participació del poble.

A l'Exposició Universal de París de 1900, també Mollet hi envià mostres dels seus productes agrícoles i fou distinguida la participació molletana amb Medalla de Plata, Medalla de Bronze i Diploma d'Honor. Per cert que els productes exposats a París, estigueren de retorn a Mollet, als dos mesos de clausurada l'exposició, i les medalles, després de nombroses cartes creuades entre el senyor Plantada i el senyor Marqués de Villalobar de la Comisaría Régia d'Espanya a París, sembla que foren rebudes a finals de l'any 1901. Actualment ignorem on poden trobar-se aquestes medalles i diplomes; creiem que poden donar-se per desapareguts.

De resultes de l'exposició de productes a París, foren vàries les demandes de mostres i preus dels cànems molletans que feren diverses cases industrials de França i Anglaterra i dels nostres vins per cases italianes.

Autor dels llibres «Algunos amigos íntimos del agricultor» i «Teorías para impedir la formación del granizo y el desarrollo del viento en los días tempestuosos» els envià desinteressadament a amics i coneguts per tal de que els divulguessin i així els agricultors coneixent-los en poguessin aprofitar els consells i instruccions que en ells donava.

També amb la collaboració del senyor J. Payà, mestre nacional ací a Mollet, publicà un llibret titulat «Geografía local de Mollet» plena tota ella de dades força interessants.

Conferenciant incansable, feu sentir la seva paraula als locals de la Institució Catalana d'Història Natural, de la que era soci, i al Centre Excursionista de Catalunya, del que era soci-delegat a Mollet. També en altres institucions i societats agrícoles fou escoltat en les conferències «Manera de evitar les pedregades», tema que sinque donà parlant principalment sobre el tema gué per lo que més lluità durant la seva vida. En aquells temps al vallés era molt perjudicada l'agricultura per les tempestes i les pedregades i el senyor Plantada, d'acord amb alguns propietaris provà de lograr una unió general d'agricultors de la comarca per tal de que en els diversos turons existents siguessin installats canons coneguts per canons priva-pedregades, els quals disparaven uns coets contra les boires i les desfeien o allunyaven. Alguns propietaris n'adquiriren i installaren alguns i es feren diferents proves, però mai es lograrà arribar a un complet acord, i la polémica de contraris i partidaris durà molts anys.

En la sala d'actes del Centre Català de Mollet, tot sovint donava conferències sobre agricultura, higiene veterinària, folklore, etc. i també organitzava conferències i vetllades a càrrec de joves de la localitat.

En els diaris i periódics barcelonins, «La Renaixensa», «L'Art del Pagés», «Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya», i altres; i en els periódics comarcals «La Veu del Vallés» que es publicà a Ripollet, primer i a Granollers després, a «Vallés Nou» també d'aquesta última població, al «Diari de Sabadell», les cróniques escrites per ell no hi mancaven en quasi cap número; cróniques en les que amb paraules fàcils i senzilles es reflexaba la vida i marxa de la població, i en articles extensos i ben documentats explicava les costums i tradicions folklóriques dels nostres avantpassats. Catòlic fervent consagrà la seva llarga vida al servei de Déu i de Mollet on després de llarga malaltia suportada amb cristiana

(Acaba a la pàg 13)

Els 300 primers anys d'Història de Mollet del Vallès

Al Cartulari de Sant Cugat del Vallès

(950 - 1250)

Esboçava al SEMBRA extraordinari de l'any passat un intent de Pre i Proto-Història de la nostra vila. Avui voldria continuar-ho donant un pas més, ja dins de l'Hist,ria, fixant unes quantes dates, tal volta cap d'elles d'un interés trascendental històricament parlant, però sí d'interès palpitant per qui estimi Mollet i desitgi conèixer quelcom del seu passat.

Fins avui poc s'ha publicat sobre el tema. Recordem uns articles a «Nostra Veu», butlletí del Foment de la Sardana, i altre a «Días de Fe y Patria», a més d'alguns resums en els grans diccionaris i enciclopèdies. Parlar d'història de Mollet o de tradició sembla un contrasentit, de la primera perquè no la coneixem ni tal volta ens hem interessat lo suficient per conèixer-la i de la segona perquè l'hem oblidada i no sabem o no ens veiem capaços de ressuscitar-la.

La primera data que durant anys s'ha tingut com a més antiga de Mollet correspon a l'any 1002 i precisament en un document referent a Sant Cugat. Això m'ha mogut a estudiar el Cartulari de dit Monestir segons edició feta per Monsenyor Josep Rius en el Consell Superior d'Investigacions Científiques intentant trobar quelcom més, referent al nostre terme en els anys compresos entre el 950 i 1250 que son els que estudia dit Cartulari en els seus tres volums i si bé la tasca ha estat llarga el resultat obtingut ho ha compensat ja que en 42 documents s'han trobat dades interessants que a continuació i previ anotamen cronològic de dits documents, procuraré resumir.

Documents referents concretament a Mollet o Gallechs

956. Febrer, 16. — Salomon i la seva muller Revela otorguen al Monestir unes cases i corrals amb terres i horts del terme de Gallechs.

957. Març, 20. — Antonià dona a Sant Cugat unes cases i un hort a Gallechs i una altra casa amb una peça de terra, que tindrà per el Monestir, pagant cada any un xai, cinc pans i dos mesures de vi.

963. Desembre, 30. — Els hereus de Gontard donen a Sant Cugat el patrimoni que el difunt posseïa a Gallechs.

974. Abril, 8. — Guifret, únic supervivent dels testamentaris de Bulgarà, entrega a Sant Cugat els béns que el difunt tenia a Gallechs.

976. Febrer, 3. — Els hereus de Fedanci donen a Sant Cugat un terreny, exceptuant la décima, sita a Gallecs que retindrà els successors de Fedanci pagant al Monestir la quarta part de la llaurança.

979. Octubre, 7. — Deilane permuta amb l'abad Joan un tereny amb les seves cases i anexes i una vinya del terme de Gallechs, rebent del Monestir un alou a Palou i Guardiola.

985. Gener, 15. — Els hereus de Baró donen al Monestir el legat del difunt, consistent en una almudada a Gallechs.

1002. Desembre. — El Papa Silvestre II confirma al Monestir les propietats que posseia des que fou fundat, admetent-lo ademés baix la protecció apostólica.

1006. Juny, 6. — Borrell ven al bisbe i abad Odón tres porcions de vinya emplaçades a Mollet.

1007. Novembre. — El Papa Joan XVIII confirma al abad Odón totes les possessions i privilegis que tenia el Monestir.

1010. Maig, 2. — Testament de Rami.

1023. Gener, 23. — Benedict VIII confirma al abad Guitart el Monestir de Sant Cugat amb totes les seves possessions.

1044. Octubre, 10. — Publicació sacramental del testament de Riculf, jurat a l'altar de Sant Joan, a Mollet.

1059. Gener, 19. — Guifret Esteve i la seva muller Guixol donen al Monestir la propietat que tenien a Santa Maria de Gallechs, reservant-se el domini útil, pagant al cenobi una lliura de cera a l'any.

1063. Juny, 29. — Testament de Guido Riculfi.

1066. Agost, 30. — L'abad Andreu dona a Sicardis i als seus fills propietats a Sant Vicenç de Mollet.

1067. Març, 24. — Testament de Richell, atorgat abans d'emprendre un peregrinatge.

1089. Febrer, 21. — Testament d'Humbert fet abans d'anar a visitar Jerusalem i Terra Santa.

1082. Març, 1. — Pons i la seva muller i filla venen al Monestir una vinya a Santa Maria de Gallechs per cinc quarteres d'ordi.

1098. Desembre, 1. — El Papa Urbà II confirma al abad Berenguer els béns i possessions del Monestir, tal com es troba als privilegis papals anteriors.

1104. Juliol,4. — Ramon Maier i muller permuten amb l'abad de Sant Cugat uns alous de Gallechs.

1120. Febrer, 15. — El Papa Calixte II confirma al Monestir les propietats i privilegis papals anteriors.

1121. Setembre, 11. — Arnald Guibert i muller donen al Monestir l'alodi i pignoracions en els feudes que tenen per el cenobi a Mollet.

1125. Novembre, 22. — Orila i muller donen al Monestir unes cases i camps a Gallechs donant cada any a Sant Cugat tasca i delme, un xai i vi.

1142. Setembre, 1. — Publicació sacramental del testament de Arbert.

1143. Setembre, 4. — Publicació sacramental del testament de Pere Bernat.

1192. Gener, 9. — Publicació sacramental del testament de Gerald de Bedorch.

1234. Gener, 23. — El rei Jaume I confirma tots els castells i possessions del Monestir.

Documents que indirectament parlen de Mollet o Gallechs.

970. Juny, 12.—Diosdat i muller donen a Sant Cugat uns terrenys i vinyes a Plegamans.

993. Juny, 10. — Ermengarda i Eregodo donen a Sant Cugat unes propietats que posseien a Parets.

1010. Octubre, 25. — Els executors del testament de Eliardis donen al Monestir unes terres sites a Villalvir.

1093. Octubre, 4. — Bremond Guillerm dona al Monestir un alou a Farigola.

1122. Octubre, 21. — L'abad i el monastir defineixen a Esteve Vidal les queixes que contra aquest té el Monestir.

1124. Octubre, 1. — L'abad Roland estableix a Berenguer Guadald, a Pere Oliva i a la seva muller un molí situat a Breda, Parets i Tenes.

1169. Octubre, 21. — Testament de Pere de Licano.

1180. Febrer, 7. — Testament de Pere Ribot.

1209. Gener, 12. — Guillerm de Mollet i la seva esposa defineixen al Monestir els seus drets sobre el molí d'Arquers.

1242. Agost, 25. — L'abad Pere estableix a l'altar de Santa Maria el delme de Ripollet.

Documents que tal volta tindran alguna relació amb Mollet o Gallechs.

904. Abril, 12. — El Bisbe de Barcelona, Teuderic, dona a l'abad Deodat les esglésies de Santa Creu, Sant Silvestre i Santa Leda.

986. Gener, febrer. — Precepte de Lotari confirmant al Monestir de San Cugat tots els seus béns, la seva immunitat i la lliure elecció d'abad.

1040. Octubre, 25. — Iliardis ven a Mir, levita, uns alodis a Masquefa, Horta i Moguda per 28 onces i 4 mancusos d'or.

1068. Juliol, 26. — Gesbert Hug i la seva muller fan donació al Monestir de la meitat de l'església de Santa Maria amb els seus alodis de Masquefa, d'aquell del difunt Bonfill i de lo que posseien al terme de Moguda.

Mollet en el Cartulari. — El nom de Mollet el trobem al Cartulari 17 vegades i de 8 maneres diferentes: Moliedo, Moledo, Moled, Molleto, Muled, Moleto i Molletum. Cal tenir present que tots els documents estan escrits en llatí i que per lo tant la terminació ne es fonamental en el nom sinó pròpia de la declinació, com també cal tenir present que els diferents copistes no eren sempre persones d'alta formació per lo que no es d'extranyar cometessin alguna ja llavors falta ortogràfica.

Es curiós observar que entre la primera forma que troben escrita, la de Moliedo l'any 1002, i la forma precursora de la definitiva, Molleto l'any 1010, es contin sols 8 anys de diferència.

L'any 1066 se'ns parla per primera vegada de la Parròquia de Sant Vicenç de Mollet i altra volta el 1121, lo que no es obstacle perquè uns anys abans, concretament el 1044, llegim «l'Església de Sant Vicenç, en el lloc anomenat Mollet».

Resumint lo dit podem concloure: que no tenim cap dada concreta de Mollet abans de l'any 1002; que sabem de l'existència certa d'una església dedicada a Sant Viçens a l'any 1044 i del patronatge del nostre Sant damunt de Mollet l'any 1066.

Per acabar aquest punt transcriurem una dada que si bé no es tan clara com les anteriors, sí diu lo suficient per merèixer ésser inclosa referint-se a unes propietats a Parets ens diu que pel sur donen front a «terra de Sant Vicenç». Sens dubte ha de referir-se al nostre Sant Vicenç, lo que vol-

dria dir que el 993, data de dit document, existia ja l'església dedicada al gloriós Sant espanyol.

Gallechs en el Cartulari. — Gallechs apareix 26 vegades al tantes vegades mentat Cartulari i també de 8 diferentes maneres: Gallecus, Galecus, Galcus, Gallegos, Gallecos, Gayegs, Galecus i Galex. D'un d'ells, de Galcus, hem de prescindir doncs amb tota seguretat es una omissió la manca de la e. Els demés podem agrupar-los en aquells quin nominatiu seria Galegs o Galex i, per lo tant, en els demés cassos apareixeria la g, i aquells que derivarien del nominatiu Gallecus.

Es curiós observar tant en el cas de Gallechs con es el de Mollet leslluites entre les formes amb una i dos eles per acabar dominant les fortes, típicament catalanes, amb dos eles.

L'any 1010 trobem per primera vegada Santa Maria de Gallechs lo que es repeteix els anys 1059, 1089, 1092, 1104, 1142 i 1143 i en el segon d'ells precedit del mot «parròquia». També hem de ressaltar que paralelament a lo que succeia a Mollet, i que es lo lògic i natural, primer se'ns parla de l'església i després de la parròquia. Sens dubte al principi tals esglesioles estaven aïllades i sols al formar-se a son entorn un bon nucli de vivendes se le erigia en parròquies.

Notes interessants o curioses. — Com era costum en els documents d'aquests segles els personatges que intervenen únicament eren citats per el nom i malgrat que eren corrents els més inversemblables això porta moltes vegades a confusions. En certes ocasions el detall d'un motiu o el lloc de procedència diuen molt per l'orientació definitiva.

En els documents precedents senyalarem en el 956 i com a propietari a Gallechs a un Contardo al que deien «Bonusomo» (contracció de Bonus homo = Bon home) i que podria molt bé ésser un avantpassat del cognom Bonsoms.

El 1006 i com a propietari a Mollet es senyala un Borrellus del que segurament procedeix el avui «Can Borrell» i el cognom Borrell.

El 1169, 1180 i 1209 trobem varis noms seguits del de Mollet com Mir de Mollet, Bernat de Mollet, Guillerm de Mollet. El cognom Mir, al Vallès, es sobradament conegut i de Mollet com a cognom en tenim una clara mostra a la nostra vila en la masia «Can Mollet on els propietaris fins fa molt poc també eren Mollet.

Com a dada curiosa cal senyalar el que es desprèn de l'estudi dels documents dels anys 956, 957 i 963 doncs els tres es refereixen a donacions a Sant Cugat de terrenys de Gallechs, els tres llindant entre sí. Segurament mai sabrem si l'acció d'un dels veïns provocà l'imitació dels demés o si hi hagué alguna causa més fonda o acció més directa del Monestir fos per la causa que fos.

Un document precisaria capítol apart i és el que transcriu el testament de Riculfi. D'ell, per no allargar-nos, citaré lo principal que es que fou jurat «a l'altar consagrat a Sant Joan quin altar es fundat a l'església de Sant Vicenç, en el comtat de Barcelona, en el Vallès, al lloc nomenat Mollet». En aquestes poques línies ens corrobora la dedicació de l'església a Sant Vicenç i la presència d'un altar dedicat a Sant Joan.

Un punt fosch al Cartulari. — En varis documents, concretament 5, del Cartulari, s'anomena ocasionalment l'església de Santa Leda baix les formes de Lete i Lede. Els dos primers, els de 12 d'abril del 904 i gener de 986, tan sols l'anomenen sens donar cap detall de lo que no podríem deduir cap conseqüècia de relació o entroncament amb Mollet.

El de 10 de juny de 993 ja dona alguna llum més, doncs literalment ens diu referent a un terreny a Parets que limita per el sur «in domum Si Vicenti et de Sta. Leda». Si el Sant Vicenç l'identifiquem con el nostre, on estaria Sta. Leda?

La cosa es complica en el document de 25 d'octubre de 1040 ja que com a límits d'un terreny a Moguda dona: «Per orient en terme de la parròquia de Santa Leda fins a la font d'Albinana, per el sur en el Besós, per occident en el riu de Caldas i per el nord en terme de Tapias i Fontanet en la serra que porta sobre l'església de Santa Perpètua». Aquí ens concreta ésser de la parròquia de Santa Leda, o sigui que era parròquia i que estava emplaçada allí prop, doncs no eren possessions sinó terme.

El document de 26 de juliol del 1063 es gairebé còpia literal de l'anterior.

En resum tenim una església, després parròquia, de Santa Leda, quin terme s'exten des de Parets a Moguda. Amb tants pocs detalls no es possible donar una explicació acertada però el problema queda plantejat. Serà que Mollet havia estat anteriorment Santa Leda i els transcriptors de documents ho confonien o es que va existir una església de tal advocació avui totalment desaparreguda? Esperem que amb el temps es logri aclarar un punt que podria ésser tan interessant a la història local.

JOSEP M.ª SUÑÉ

"Un episodi de la Pineda Fosca"

Tot viatger del ferro-carril de Fransa, al ésser a l'estació del Mollet del Vallés, si es fixa a uns 20 metres al Est, observará una carretera vehinal que segueis paralelament en lo ab la via el riu Tenes, traspasantlo en lo mateix enfront del Trench en lo terme de Montmeló.

Dita carretera al ésser en territori de Sant Fost desapareix. Fins per allá l'any 1860 es podia anar per ella, ab carro, del Trench a Moncada. Ara es esborrada; ja per conrarla, ja per no usala en lo que es verneda de can Peregil.

Aqueixa carretera tenía lo nom de Pineda Fosca, per atrevessar la pahorosa verneda coneguda ab tal nom. Exepte lo seu trajecte lo demes eren verdissars, eures i ridoltas, que arribaven los primers a la alsada dels groixuts albas, pollancs, olms, pins, salzars y verns que la poblavan, tenint de penjar son cap las segonas al haver arribat als cimerols del mes alts branquillons. Los llops al pic del dia molt sovint ab sa presencia feyen aturar los matxos dels trajiners; lo senglá també s'hi passejava, essenthi abundants los conills, toixons, esquirols y tota mena d'aucells del pais y forasters (en lo temps de passa), cridant tant menjar i canturias la atenció delas guineus, gats mesquers, pudents, fusinas y furas. També hi havia gorchs, ayguerols, rechs y una ciquia mestre (encara hi es avui), lo que feya que hi hagués molt peix, anguilas, granotas, gripaus, reynetas y llúdrias; y en la carretera unas fangueras que 'ls carros anavan tot sovint enssorrats fins al botó y 'ls matxos s'enfonsaven fins als genolls y mes amunt.

Aquest petit quadro hidro-zoológich-botánich, se feya extensiu l'any 1835 a totas las voras del Besós, demés rius, rieras y torrents del Vallés.

Las serras estavan també plenas d'espesos boscos ab unas gatosas y estepas d'un a dos metres d'alsada; y en las montanyas no deixavan passar los homes los bruchs, arbosas, argelagas, gatosas, ginesteras, aderns, bardissas y 'ls rastrers y esgarrinxosos arinjols.

Entre mitj de tanta vegetació y ayguas, se trovaban en las serras y montanyas alguns secàs y vinyas que tothom sabia 'l nom que tenia, y en los plans se conresavan algunas pessas.

Un dia, un pagés pobre de Mollet, sortí de casa seva ab un escanyolit burret guarnit ab aubarda y sárria, quals conals anavan plens de fems; dirigintse a la artiga que tenía en un clap de la Pineda Fosca.

Aquí ensopego, allá també, anavan seguint la carretera indicada aguantant lo pagés lo burro per l'arran de la cua, cuan vegé venir un senyor montat en briós cavall. Al trobarse, lo pagés feu arreconar lo burro amenassantlo ab lo singlant, se tragué la barretina y saludá al senyor, rebent en cambi uns esquitxs de fang que li espurnaren tot l'aparracat vestit del cantó que passaven cavall y cavaller.

Quan lo pagés fou un tros carretera enllá, observá un bulto en mitj del fang; anantshi acostant sentía sensacions de satisfacció, essent aquexa completa quan vegé que'l bulto era una maleta que pesava molt y que considerá que era plena de moneda. Al moment y arrimá 'l burro, desfá la cingla y fá caurer damunt la maleta, fems, sárria, singla, aubarda y burro.

Lo burro, si bé prenia un bany de llot, sufria amb paciencia las fluixas singlantadas que el seu amo li donava; movia 'l cap y orellas, gemegant suaument com donant las grácias per haverlo lliurat mes aviat de lo ordinari de la carga que duya.

Trobantse lo pagés en aquest estat veu venir al caballer que al arribar li preguntá:

—Hauriau, bon home, vist una maleta?

—Si, senyor, es dessota dels fems y del burro. Ajudim a tornarli la carga; ja la trobarem.

—No és aixó lo que jo vull.

—No puch dirli altra cosa; si no em vol ajudar, vosté mateix...

Esperonà fort lo cavall, que arrencà en trot llarch, dirigintse a Moncada.

Lo pagés torná a carregar lo burro, amagá dins las verdissas la maleta, portá'ls fems al camp y de retorn posá en un cornal la maleta que tapá amb fullaraca y en l'altre lloch un roch, repentgantshi ell al mateix temps per equilibrar la carga.

Arribat a casa seva amagá la maleta.

Si bé ell se deya: «jo ja li vaig dir que la maleta era sota'l burro, y no creyentme, tácitament va renunciarla y me la va donar»; no obstant, la conciencia l'atormentava tornantli sempre ab la cansó de que aquells diners no eran seus.

Un dia va tenir un pensament que ell va creure que posantlo en práctica sortiria d'escrúpols.

Va dir a la seva dona, «encara que tardi tres o quatre dias á tornar no passis cuidado per mi, tinch de cumplir una prometensa y crech que necesitaré aquest temps per a ferla bé».

L'endemá passat se travaba agenollat als peus d'un monjo en lo Monestir de Montserrat.

Explicat lo que li passá en la carretera de la Pineda Fosca, lo monjo, diuhen, que li digué: «Per a tenir la conciencia tranquila, lo próxim dissapte, al primer pobre que vingui a demanar caritat a la vostra porta, donauli la maleta ab tot lo que hi havia dintre lo dia que vos en apoderáreu».

Lo bón pagés se'n entorná a casa seva.

Lo divendres a la nit, quan la seva dona dormia, baixá y posá la maleta al peu de la porta per cumplir la peniténcia.

Durant la nit no pogué clucar'ls ulls, pensant sempre qui seria el pobre que ab tanta facilitat y sens pensarsho anava a ser molt rich.

Pochs moments abans de ferse clar li acudí un pensament que entre esporuguit y content executá.

Cridá de sopte la seva dona, li maná que es vesteixi depressa, la fá anar a baix, obra la porta, la fa sortir a fora y li diu: «Demana caritat».

Ella ho fá y ell li dóna la maleta.

Després l'agafen entre'ls dos y la tornan a dalt.

Al primer pobre que passá, li digueren: «Les caritats já són donades».

V. P. F.

Un any de pessebrisme

Després de l'esperada constitució en el nostre Centre Parroquial de la Secció Pessebrista, delegació de l'Associació de Pessebristes de Barcelona, tenim el goig de fer esment de les seves activitats per a poder constatar el seu estat actual i d'ell poder-ne deduir el seu pervindre.

Amb el fervor i entusiasme que es necessita en aquests cassos, després de moltes consultes amb l'Associació i els futurs socis, es constituí aquesta nova Secció del Centre en el qual radica i sota les ensenyances i direcció de la institució degana, l'Associació de Pessebristes de Barcelona. Guiats per son reglament començàrem les activitats pessebristiques encara que potser massa entrats en la temporada Nadalenca, qual cosa ens privà de poder fer un pessebre Social que ens acredités. Aquesta fou la única manca sensible de la nostra primera temporada, si bé i en descàrrec nostre, hem de dir que sortí un soci que ens lliurà d'aquesta manca, fent el tradicional pessebre del Centre.

S'organitzaren vàries reunions entre els socis, que arribaren al no poc respectable nombre de 18, (un, abans de constituir-nos) fent d'aquesta Delegació la més important i la primera veritable delegació (ja que les altres no son tals, si de nom i no de fets, per tant es a nosaltres a qui cap l'honor de ser els primers en la veritable estructuració de Delegacions de l'Associació de Pessebristes de Barcelona), en aquestes reunions nasqué el primer concurs de pessebres.

Cal recordar la importància que adquirí i l'entusiasme que despertà. La clausura fou brillant i s'efectuà en el teatre del nostre Centre entre discursos, entregues de premis i aplaudiments als agraciats, per el nombrós públic que collaborà en aquest acte amb la gràcia de sa presència.

Un acte de propaganda envers el Pessebre va ésser la gran visita pública als Pessebres de l'Associació i als més descollants de Barcelona. Aquesta tingué lloc un bon matí de mig gener amb tots els socis i un nodrit grup d'acompanyants format per simpatitzants.

Closa la temporada i per a no caure en l'enemiga inactivitat, s'organitzaren diferents visites culturals a museus i exposicions, fent-se això amb regular freqüencia, lo que permetia un contacte de germanor, fent extensible sempre la nostra invitació a tots els aimants de les nostres aficions i aplicant sempre els profits vers al fi que ens guia a tots: el Pessebre.

Ha culminat el final de temporada amb una magna exposició d'art. Aquesta tasca l'ha empresa la Delegació amb gran estima, ja que en nostra vila no havia tingut mai lloc una exposició d'art de caràcter local i collectiu. Aquesta ha estat la primera Exposició Local-Anual d'Arts Plàstiques i com molt bé resa el nom, els nostres propòsits son la repetició amb una progressió succesiva d'èxits d'una exposició que tregui a lluir els valors artístics de Mollet, emmarcats en la iniciativa i organització del Centre Parroquial per mitjà de la Secció Pessebrista.

No cal que diguem que l'Exposició fou un èxit, comptat ja com a tal, per millors plumes que la nostra.

Les nostres activitats doncs, creiem, encara que amb una mica d'orgull, han estat fructíferes, però no per això volem dormir-nos en els llorers.

Celebrada ja la Junta General Ordinària, s'han pres decissius acords per a la temporada actual.

S'ha efectuat un desplaçament de varis socis a una conferència de l'Associació de Pessebristes de Barcelona i de la que s'en sortí plenament satisfet.

Designats els socis que deuen construir el Pessebre Social esperem d'ells que illuminats també per aquella estrella de Natzaret, facin lluir amb destells de gràcia artística el Pessebre que com a primer social sigui el millor dintre de tots.

També en dita Junta General convidats varis simpatitzants a asistir a la mateixa, es feu algún nou soci que ja ha presentat la seva sollicitut i quin exemple esperem que cundeixi per a poguer anar al cap de les delegacions, no tan sols amb nombre d'ordre sinó de quantitat.

Aquest es el nostre noble anhel i perquè és noble, esperem de Déu l'impuls que farà de la nostra Delegació el mirall de totes, la senyera que marxarà en cap, triomfal i vibrant, tenint per consigna sempre a flor de llavis un Glòria a Déu...

JOSEP M.ª PARERA

Secció Pessebrista

Delegació Local de l'Associació de Pessebristes de Barcelona

Relació de socis que exposen pessebre

CENTRE PARROQUIAL Pessebre construit pels socis J. M. Parera, V. Torrents i J. Tugas.
Frente de Juventudes, España.
Vicens Arimón, Barcelona, 1.
Fransc Boix, Pere Ramón, 5.
Josep Canadell, Lluís Duràn, 39.
Martí Ciffone, Portugal, 105.
Ramón Coll, Berenguer III, 162.
Ramón Isern Pou, Berenguer III, 31.
Josep M. Parera, Berenguer III, 21.
Martí Pou, Jaume I, 87.
Miquel Rabasó, Jaume I, 170.
Josep Riera, Tarragona, 24.
Ramón Rosés, Gayetà Ventalló, 7.
Jaume Selvas, Berenguer III, 112.
Pere Solé, Berenguer III, 23.
Vicens Torrents Falguera, San Vicens, 3.
Vicens Torrents Segalés, Avda. Generalísimo, 39.
Joan Tugas, Avda. José Antonio, 14.
Josep Vilà, Burgos, 3.

(Ve de la pàg. 7)

resignació lliurà la seva ànima a Déu després d'haver rebut el Sant Viàtic que fou acompanyat de l'Església al seu domicili per tot el poble.

Finà el dia 20 de novembre de 1913, als 74 anys.

o o o

Hem parlat ja tantes vegades de la Biblioteca Popular que deuría installar-se ací Mollet, que temem que els nostres llegidors acabin per a trobar que ens fem pesats si avui tornem a remoure aquesta questió. Els en demanem perdó. Però com que creiem que un dia o altre, o un any o altre, aquest anhel general serà un fet, aleshores seguint la costum establerta per la Diputació de de Barcelona, serà necessari cercar un nom d'algun fill de mollet per a donar-lo a la nova biblioteca local.

Nosaltres creiem que cap altre li escauria millor que el nom de «BIBLIOTECA VICENS PLANTADA».

MARTÍ POU TORRENTS

Dates i dites

Carles V visità un dia l'estudi del pintor Tiziano que trobà pintant un gros quadre. L'emperador li digué que per ell no es torbés i que podia continuar pintant. En un moment de nerviosisme caigué de les mans de l'artista un pinzell. El rei el recollí tot seguit donant-lo de nou al pintor. Aquest gest contrarià a un duc del seu seguici que s'atreví a dir a l'emperador:

—Senyor, per un home tan humil us ajupiu?

—Humil aquest home?, contestà Carles V. Sapigueu que dues com vós puc jo fer-los a dotzenes entre els meus vasalls; un Tiziano, solament Déu.

El cèlebre Duval, bibliotecari de Francesc I, contestava moltes vegades a lo que li preguntaven:

—D'això no en sé res.

Un ignorant li digué un dia:

—Doncs el rei us paga per a que ho sapigueu.

—El rei em paga per lo que ja sé. Si tingués que pagar-me per a lo que no sé, no en tindria prou amb els tresors de tot el món.

Bernard Shaw entrà en una reunió a la que estava invitat. La senyora de la casa que en aquell moment estava tocant el piano, per cert molt malament, s'aixecà a rebre'l i després de saludar-lo li digué:

—Em permet que cotinui, veritat? Ja sé que a vostè li agrada molt la bona música.

—Molt, moltíssim, digué Bernard Shaw, però no hi fa res, continui, continui.

Dom Bosco és el sant del qual es conten més anècdotes. Un dia, quan ja era un home cèlebre i tingut per sant, una dona molt rica s'agenollà davant d'ell i li suplicà que li concedís un autògraf per a guardar-lo com a relíquia. Dom Bosco somriu, agafa la pluma i escriu: «He rebut de la senyora Fulana de Tal, la quantitat de dos mil lires pel berenar del meus menuts.»

La senyora llegeix, comprèn, dóna els diners i fa un petó a la reliquia que acaba d'obtenir.

S'estava interrogant un soldat negre sobre les seves facultats anímiques.

—Li ha passat alguna vegada, sentir veus sense saber qui parla ni de on surt la veu?

—Sí, senyor, digué el negre.

—I quan li passa, això?

—Sempre que parlo per telèfon.

PE-GA

Deportistes Molletans

I continuant la nostra incansable tasca de recollir opinions de diferents deportistes molletans, toca el torn avui al nostre dinàmic i benvòlgut Mn. Jordi Boltà, qui tant ha fet i fa perquè el nostre Centre arribi a assolir el lloc que es mereix.

—*Quina impresió va treure del Centre Parroquial, a la seva arribada a Mollet?*

—Impressió? Molt bona per cert, tant més, al ésser molt ben rebut per la Junta Directiva, que ja des del primer dia s'oferí a donar-me ajut per tot.

—*Creu vosté que s'ha millorat des d'aqueixa data?*

—Si digués que no, mancaria ala realitat i com que acostumo ésser clar contesto que ha millorat perquè hi ha un xic més de..., com ho diré jo?

—De què? Digui, digui?

—Un xic més de vitalitat en les diferentes seccions que ja tenia el Centre. Em consta i sé molt bé els sacrificis que s'han passat per conservar i millorar lo que en un principi es creà. Mancava, però, el donar més vitalitat a les seccions, com ja he anotat abans.

—*Veu acertada l'actuació de l'actual Junta de la Secció Deportiva?*

—Tingui present que porto «gafes» i com Pilat dic: El que està escrit, escrit està». Així doncs en l'actual junta s'acerta.

—*Com veu la joventut de nostra vila referent a formació, cyràcter i demés?*

—Dividim la pregunta en dues parts. En quant a la primera veig la joventut molt simpàtica, amable, cosa que en lloc mai havia vist. Vagi per on vagi mai se m'ha negat l'Adéu o el passi-ho bé i la feina es meva per correspondre'ls tots quan toquen les sirenes...

—*I l'altra part?*

—Ja sap que estic molt compenetrat amb Mn. Estevedeordal (ex ecònom de la meva vila de Corbera de Llobregat) i... ell té unes paraules que es fan entendre més.

—*Creu que amb els jugadors de basquet amb que contem podrem collocar el nostre pabelló deportiu al lloc qu es mereix?*

—Sí, sí, sí..., i prou perqué ens fariem mal.

—*Creu acertada la designació del senyor Manau com entrenador del nostre equip?*

—No solament la designació sinó també la seva actuació sempre abnegada que s'ha fet mereixedor de la cordial obediència dels jugadors, cosa difícil entre la joventut, sens descomptar l'afecte que m'uneix a ell.

—*Quin es el seu deport predilecte?*

—El del pescador?

—*Per qué?*

—Per seguir a Sant Pere.

—*Quina impressió en va treure del primer partit de basquet del nostre equip, que si mal no recordo va ésser a Llissà?*

—Pésima!! Malgrat tot em vareig donar compte que a copia de temps i fruit de la obediència a un bon entrenador —que ja tenim— podria superar-se molt fins assolir el lloc que mereixem.

—*Ja que vostè ha seguit amb tant interès tots els partits assistint a tots els celebrats al nostre camp, deu destacar-se algún jugador?*

—Es pregunta que se'm fa difícil de contestar ja que tots estan al mateix nivell.

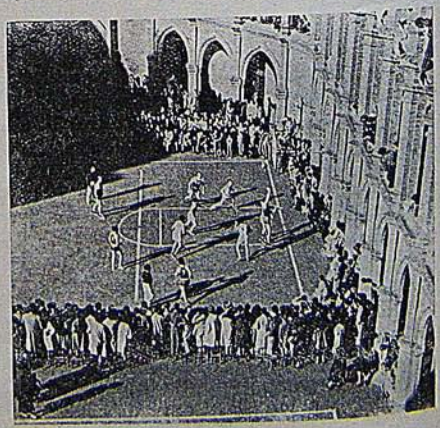
—*Amb quins deports més creu que es podria ampliar la nostra Secció Deportiva?*

—Tenis, atletisme, escacs, pin-pon, excursionisme... No s'ha de parar que no es tinguin.

—*I finalment molt li agrairé em digui si té algún projecte a realitzar o quelcom més per dir des de nostra SEMBRA?*

—Que parli el meu silenci. Em queda per dir a tots els socis del Centre que em sentiré molt honrat en poder-los servir sempre que em necessitin.

JOAN CODINA

Sección Deportiva

Impresión general. — A la vista de la clasificación se puede ver claramente que la A. D. Mataró, procedente de la Federación Catalana, marcha de una manera muy segura hacia la consecución del título, ya que cuenta sus partidos por victorias y no creemos que nadie le pueda hacer la más ligera sombra después de haber ganado en campo del Vallvidrera, segundo clasificado, que solamente ha perdido dicho partido, pues si bien el Canet tiene los mismos puntos también tiene jugado un partido más, por lo cual, en el momento en que le toque descansar, quedará desplazado de la compañía del Vallvidrera.

Tenemos a continuación al Parets al cual encontramos en el mismo caso del Canet o sea con un partido más, por lo que su actual buena clasificación se ve amenazada por Teyá y Mollet. De todas formas el Parets está haciendo un gran papel en el primer campeonato de 1.ª en que toma parte.

A continuación vienen Teyá y Mollet. El Teyá mantiene su fama de equipo duro y batallador aunque no debía de haber perdido su partido con el Gaudí en campo propio. La actuación del Mollet es más que satisfactoria, pues tiene casi completamente cambiado su equipo con referencia al año pasado y los elementos fichados para substituir a sus antiguas figuras son en su mayoría muy jóvenes.

Viene luego el Josepetes que da una de cal y otra de arena, según su jugador Alsina tenga o no su día, pues los demás muchos entusiasmo y poca cosa más.

Claret, Gaudí, Sanllehí y C. P. C., vienen seguidamente con 11 puntos. Si tenemos en cuenta que el Gaudí y Claret llevan jugado un partido más nos daremos cuenta que estos dos son de los que pasarán mayores apuros para eludir el descenso o la promoción. En cuanto al Sanllehí y C. P. C. hemos de creer que pasan por un mal momento, pues la mayoría de sus jugadores tienen más que probada su clase. No creemos tarden mucho en remontar posiciones.

El Milenario tiene 10 puntos con partido pendiente con los Luises de Gracia, que se le puede dar por ganado con lo que su verdadera clasificación es delante de los cuatro anteriores.

Los Luises no han ganado ni un solo partido en lo que va de campeonato. Sinceramente vemos irremisiblemente perdido a dicho equipo a no ser que suceda un milagro i aun así...

El C. P. Mollet. — Creemos necesario primero hacer un poco de historia debido a que, como ya habrán observado nuestros queridos consocios, nuestro actual equipo conserva muy pocos de los jugadores del año anterior.

Al hacerse cargo de la dirección de la Sección Deportiva la nueva junta, de momento sólo en actividades de baloncesto, se encontró con que el año pasado se habían fichado 15 jugadores y hubo día en que sólo cinco hicieron acto de presencia en el campo para disputar 2 partidos, se dijo, con muy buen criterio, que esto no podía ser así, y se acordó fichar 10 ó 12 jugadores con los cuales se pudiese contar para todo el campeonato, por lo cual se empezó prescindiendo en absoluto de jugadores fichados por otros equipos, quedaron eliminados 4 jugadores, otros 4 ya habían dejado de jugar durante el anterior campeonato por diversas causas. Sólo quedaron 6 jugadores, uno de los cuales no se sabía seguro si ficharía por creerse que lo iba a fichar otro club. Pues bien, así estaba la cosa cuando se empezó a fichar diferentes jugadores a fin de reforzar a esos 5 seguros que se tenía en cartera, para ello se fichó a Jordá, gracias a las facilidades dadas por el C. B. Mollet, se fichó a Isern que no había actuado aun en ningún equipo, Coch y Mas que ya anteriormente habían defendido nuestros colores también ficharon, para acabar de completar el equipo se fichó también a Del Campo, Alcobero y Ventura todos ellos procedentes de nuestro equipo juvenil del año anterior. Y finalmente se fichó a un entrenador tan necesario a nuestro equipo para poder acoplar a los jugadores de tan diversas procedencias, este cargo se dió a Ramón Manau de todos conocidos por su gran afición y técnica sobre el baloncesto. A él se deben la mayoría de los triunfos logrados por nuestro equipo.

También se formó un equipo juvenil que participa en el campeonato de dicha categoría que también organiza la O. A. R.

Nuestros jugadores. — Llevamos 8 partidos de campeonato de ellos 5 en casa todos ellos ganados, algunos de gran importancia como los ganados a los equipos del C. P. C. y del Canet.

¿Qué podemos decir de nuestros jugadores? Con decir que a cada partido se han ido superando haremos su mejor elogio.

Vamos a dar una pequeña impresión sobre cada uno de ellos y así nos encontramos en la defensa con un Muntsant que está atravesando el mejor momento de su vida de jugador, Casas que por su gran talla y mayor voluntad juega bien aunque esperamos mucho más.

Juega de centro Viñas II, uno de los mejores jugadores del momento debido a su gran coraje y clase. De Suñé poco podemos decir que no se haya dicho, jugador de gran clase que está mucho mejor este año que el anterior. Creemos que Jordá puede llegar a ser gran jugador por su talla, su clase y su juventud. Del Campo y Alcobero cumplen como los buenos si tenemos en cuenta que el año anterior jugaban en la categoría juvenil. En el segundo equipo tenemos a Isern, Coch y Mas que esperamos que cuando hayan jugado unos partidos más entren en forma. Roca juega todo lo que sabe y mucho más y Ventura será un gran jugador cuando esté hecho.

JUAN MORA SOLER

Vida del Centre

TEATRE. — Els dies 7 i 8 es posà en escena la comèdia del conegut humorista Valentí Castanys, «El comte Mitjacana». Novament foren dos èxits de l'alenc dramàtic cada vegda més conjuntat i acertat. L'obra en sí sens ésser una obra extraordinària, es divertida i molt ben desenvolopada succeint-se els acudits i escenes d'humor sens solució de continuitat. Si quelcom hauriem de trobar-li es el final que queda un bon tros fret; el petit arreglo improvitzat en la segona representació feu que la cosa quedés molt arrodonida.

Per les properes festes nadalenques s'han estat preparant a fons els tradicionals «Pastorets», de Folch i Torres que, ajudant Déu, seràn representats els dies 25 i 26 de desembre i 1 i 6 de gener.

CINE. — Les sessions dels dies 30 de novembre i 14 del corrent es vegeren molt poc concorregudes malgrat que eren programets entretinguts. Segurament hi haurà influit en gran manera el excessiu refredament de temperatura dels darrers dies.

DEPORT. — Els dos darrers partits jugats per els nostres equips ho han estat al terreny del Vallvidrera, actualment segon classificat, i a casa amb el Mataró, líder imbatut. Els dos es perderen clarament amb la agravant que en el primer d'ells foren descalificats dos jugadors locals. Confiem que el fet no es repetirà i que en properes actuacions tornaràn els nostres a complaure'ns amb les seves bones actuacions.

El desplaçament del dia 14 a Parets per participar en la jornada de la O. A. R. fou un èxit ja que els nostres venceren bé al conjunt del Santa Perpetua i dos dels nostres jugadors integraren la sellecció que enfrentada al Parets també la vencé. Alguns incidents desagradables que es preferible silenciar, no arrivaren a deslluir la bona impresió conjunta d'una jornada diocesana.

MUSEU. — Darrerament han entrat a engrossar la colecció zoològica un gran exemplar d'aligot, el rei dels que fins avui posseim, i un becadell, aquest darrer donat per el soci Ramón Careta i els dos subvencionats en la dissecació per el Centre.

CONFERENCIA PER JOVES I HOMES. — El dijous dia 4 a les 9 del vespre i a la sala d'espectacles donà Mn. Estevadeordal la primera d'una sèrie de conferències dedicades exclusivament als joves i homes de la localitat. Assistiren en nombre d'un centenar aproximat escoltant amb atenció les explicacions de Mn. Josep. Oportunament s'aniràn anunciant dates de les conferències que seguiràn i a les que queden convidats tots els joves i homes. Vos assegurem que no quedareu defraudats.

SECCIO PESSEBRISTA. *Conferència.* — Més que conferència fou conversa lo que els socis Torrents i Parera tingueren el passat dia 7 a mig dia amb bon nombre d'infants, aficionats pessebristes. En una pissarra a propòsit i una taula se'ls donàren lliçons teòriques i pràctiques de com deu i pot fer-se un pessebre artístic sens que s'hagi d'ésser cap superdotat. Els menuts sortiren verdaderament complaguts i entussiasmats.

DONATIU. — Ens plau fer constar el nostre agraiment a la raó social Oliveras i Martí per la seva desinteressada entrega de cintes destinades a la panera que tradicionalment el Centre sorteja entre els socis.

També a Mosaics Roura, S. A. per el seu donatiu de 150 ptes.

SORTEIG D'UNA PANERA. — Com deixem indicat s'ha sorteijat com en anys anteriors durant les festes nadalenques una esplèndida panera. Ens plau expressar el nostre agraïment als socis i simpatitzants que materialment ens prenien els talons de les mans. El benefici que s'obtingui es destinarà a les seccions econòmicament fluixes.

Noticiari local

REFORMES. — Ens plau fer constar les petites, però tan necessàries reformes de voreres portades a terme per la brigada municipal entre les que destaca la del carrer Barcelona. D'un modo especial hem d'agraïr l'adecentament de vorera i bordillo a la sortida del Centre.

VENTADA HURACANADA. — La del dia 4 es de les que es recordaràn durant anys. Els danys materials foren nombrosos i per citar-ne alguns direm la caiguda de la cornisa d'una casa al carrer Berenguer III, un mur a l'Avinguda José Antonio, varis arbres arrencats a diferents indrets de la població entre els que es conta el llorer cèlebre de l'antiga rectoria que ocasionà la rompuda de vidres del Mercat, moltes tapadores de dipòsits, etz. S'ha de lamentar una desgràcia personal greu al ésser ferida una bona dona que transitava al caure la cornisa de que havem parlat. Tal volta no estaria fora de lloc fer lo que en molts municipis s'ha fet, i en el nostre ho ignorem, un cens de cases o edificacions que amenacen runa o algún perill.

Aquest fet desacostumat ens ha recordat el «bufarut» de que ens parla en Plantada que, entre altres destroces, s'emportà la teulada de l'estació de Sant Joan.

CONFERENCIA DE LA CAIXA DE PENSIONS AL CENTRE. — Tingué lloc el dia 8 a mig dia projectant-se també interessants documentals de tema agrícola ja que la conferència no fou lo nombrosa que era d'esperar i tal volta trovariem la causa en la poca propaganda popular que es feu. Uns grans cartells de grosses lletres no haurien estat endemés.

«BANDOS» SOBRE ESCOLES I VIVENDES INFRAHUMANES. — Els dos han estat colocats a llocs visibles de la població i no cal dir que rebuts amb cordialitat i esprit de comprensió. El primer, dirigit a lograr l'assistència a l'escola dels menors de 14 anys es d'una necessitat tan urgent que sobra comentari; sols desitjar que logri cumplir-se. El segón, problema de les vivendes, escapa a la nostra mera tasca informativa dels socis del Centre i mereix pàrraf apart així com persona solventa en la matèria.

M. V.

DROGUERIA

ARMENGOL

Berenguer III, 30 - Teléfono 127

Mollet

CARPINTERIA

José Monserdá

Colom Ventura, 11 - Teléfono 122

Mollet del Vallés

FOTO - ESTUDIO

Collell

Laboratorio fotográfico para aficionados

Revelados - Ampliaciones

Copias

Berenguer III, 21 - Mollet

PINTURA

DECORACION EN GENERAL

José Masdeu

Luís Durán, 66 Mollet del Vallés

JUAN VENTURA FALGUERA

(JOANET DE LA FONTA)

CONTRATISTA DE OBRAS

Berenguer III, 44 — MOLLET

Bar FLORIDA

Burgos, 11 - Teléfono 128 — MOLLET

RELOJERIA

DURAN

Venta y reparación de relojes

Berenguer III, 2 — MOLLET

Calçats

PUMAN

MOLLET DEL VALLES

Sastrería

ARIMON

Barcelona, 1 - MOLLET

Bicicletas Rabasa de A. BASOLI

Distribuidor de las motos:

DERBI 250 c. c. - GUZZI 65 c. c. - VELOMOTOR S. R. S. 53 c. c.

REYES

Gran surtido Bicicletas señora, caballero, niño. Sillas plegables para niños

Artículos DEPORTES

Berenguer III, 48 ~ Teléfono 132 — **MOLLET**

GASEOSAS
Y SIFONES

Vila Arnan

Depositario de la Cerveza «MORITZ» y de las
bebidas de frutas
NARANJADA «D» - LIMONADA «D» - ESPUMI

Luís Durán, 74-76 - Teléfono 107
Mollet del Vallés

CENTRE
PARROQUIAL

Dies 25 i 26 de Desembre,
1 i 6 de Gener

ELS PASTORETS

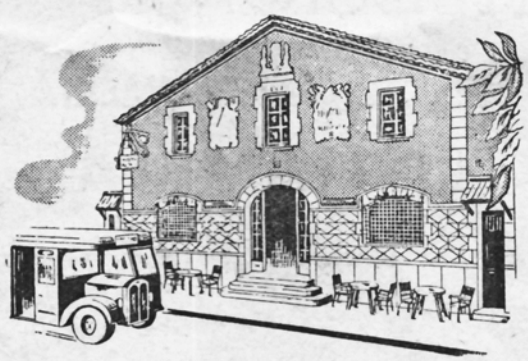
ANTIGUA CASA "Ferrer de Tall"

José Flequé

PERFUMERIA - MERCERIA
OBJETOS PARA REGALO

Plaza Cataluña, 5 MOLLET

A. T.

HOSTAL
LA MARINETE
DE JOSE LLAVINA

BAR - RESTAURANTE

BANQUETES - BODAS - BAUTIZOS
SERVICIO ESMERADO
Exclusiva de los Helados "FRIGO"

CALLE ESPAÑA, 7 (final autobuses Mollet-Barcelona)
Teléfono 40

MOLLET DEL VALLES

Industrias Químicas del Vallés, S. A.

Mollet del Vallés

ATENCION!!!

MERCERIA - PERFUMERIA

LA RAMBLA

le ofrece el regalo que Vd. necesita

Balmes, 5 Mollet

MUEBLES Juan Xicola MOLLET

Especialidad en

Muebles de Estilo

Calle Jaime I, 15

RIERA

PINTOR

MOLLET

FARMACIA

J. Amadó

CENTRO DE ESPECIFICOS

Plza. Caudillo, 13 · Tel. 121 MOLLET

Perfumería Carmen

Perfumería en general - Bisutería fina
Artículos de piel - Géneros de punto
Mercería

PLAZA CATALUÑA, 4-TEL. 117 MOLLET

FARMACIA

J. ALMEDA

ANALISIS CLINICOS
GRADUACION DE VINOS

Berenguer III, 66 - Tel. 55 Mollet

BAR FONDA

BRUNO

Servicio de Taxis

Berenguer III, 228 - Tel. 15 Mollet

Granos y Despojos

Marcelino Segalés

Avda. Caídos, 56 Mollet

Taller de Muebles
de todas clases

Secundino Nofrerías
(TINO)

Berenguer III, 93 Mollet

ANTIGUA CASA TANBONIC
Confitería - Pastelería - Comestibles

PUJADAS
SUCESOR de JOSE ROTA

Cayetano Ventalló, 22 - Teléf. 25 - Mollet

TEJIDOS - SEDAS - CONFECCIONES
Especialidad en camisas a medida

Casa Francisqueta

Berenguer III, 40 - Tel. 114 Mollet

Reparación de maquinaria en general
Reparación de motores de explosión e
instalación de bombas y motores
para riego

RAMON CARETA

AVENIDA DE LOS CAIDOS, 6 MOLLET

Industria Ciclista de V. SOLÁ.

FABRICA de CUADROS y ACCESORIOS de ALTA CALIDAD para BICICLETAS y MOTOS

Esta casa ofrece a su distinguida clientela su moderna instalación para niquelado, plateado, y cromado de toda clase de artículos, como radiadores y parachoques de coche, planchas eléctricas, etc.

Plaza España, 13 - Teléfono 38 MOLLET DEL VALLES

LAMPISTERIA
ELECTRICIDAD

EMILIO CODINA

Venta y reparación de bombas y motores para riego. Batería de Cocina. Objetos para regalo de cristal, loza, porcelana y aluminio.

Distribuidor exclusivo de los aparatos de radio PHILIPS, de fama mundial :: Ventas y reparaciones garantizadas :: FACILIDADES DE PAGO

Depósito de: **Electrodos PHILIPS los mejores para la soldadura eléctrica**
Extintores contra incendios PARSI
HOGEL, la mejor máquina para lavar ropa

Jaime I, 94 - Teléfono 137 MOLLET

PIELES FINAS PARA CALZADO

Tenería Moderna Franco - Española, S. A.

Fábricas, Almacenes y Oficinas: MOLLET DEL VALLES (Barcelona)

* *

Agente de Ventas para España: C. I. P. S. A. - Pintor Fortuny, 15 - BARCELONA

* *

Teléfonos: Barcelona 22.06.33 - Mollet 35